

TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA

USPEHI MLADIH HOKEJISTOV SLAVIJE SE VRSTIJO

Finančne razmere so pa obupne

Na ledeni ploščadi v Zalogu pri Ljubljani je od pozne jeseni pa do pomladi vse živo. Na njej urijo znanje in spretnosti množičnega slovenskega športa pionirji in mladinci, združeni v Hokejskem klubu Slavija. Male pisane glavice švigajo sem ter tja, v rokah spretno sučejo palice, drsni koraki pa na ledu nevede rišejo spirale. Na oko so pravi mojstri tile mladi igralci, ki prve vtise laičnih gledalcev in navijačev potrjujejo s svojimi uvrstitvami. V republiški ligi niso nikoli slabši od četrtega mesta (kar praksa je že, da osvajajo tretja mesta) v sam vrh pa se uvrščajo na številnih mednarodnih turnirjih in gostovanjih v tujini. Že od 1981. leta naprej se udeležujejo tudi novoletnih turnirjev oziroma srečanj hokejskih reprezentanc selekcij moštev iz tujine, ki se srečujejo v hali Tivoli – (pokrovitelj srečanj je Emona iz Ljubljane).

Zadnje dni starega leta so se na tivolski drsni ploščadi pomerili najboljši hokejisti pionirji iz Italije, Češkoslovaške, Madžarske, Avstrije in Jugoslavije, ki sta jo predstavljali ekipi Olimpije in Slavije. V svoji skupini so mladi hokejisti Slavije osvojili drugo mesto, skupno pa so bili tretji.

Obdani z medaljami, pokali in priznanji (med drugim tudi za najmlajšega igralca) so se vrtnili na zaloški led, ki jim ga oddaja Športno društvo Vesna.

Se bolj zagnano se pionirji od 8. do 14. leta (teh je za dve ekipe A in B) ter mladinci do 18. leta, predajajo kondicijskim pripravam ter rednim treningom. Ti potekajo vse leto petkrat tedensko po uro in pol. Poleg tega pa obiskujejo še šolo hokeja. Vse to skrbno in strokovno pripravljajo in vodijo trenerji Janez Finžgar, Igor Kovač in Franc Čebašek. Janez Finžgar, ki poleg trenerstva pionirske A ekipe in mladincev vodi še šolo hokeja, nam je povedal, da so hokejisti Slavije eden redkih klubov v Jugoslaviji, ki se ponaša z vsemi tekmovalnimi selekcijami. Najboljše rezultate dosegajo mlajši pionirji (A selekcija), ki tekmujejo s hokejisti Jesenic, Ljubljane, Maribora, Celja in Kranja. Njihove uvrstitve v slovenski ligi so vselej okoli tretjega mesta.

Uspeh naših mladih hokejistov pa ni naključen! Je rezultat načrtnega vzgojnorekreativnega dela z mladimi.

Je želja po učinkoviti izrabi prostega časa mladih učencev in dijakov, je zgled, ki vleče! Začnimo 75 članov HK Slavija, vsako leto pa se jim pridruži nekaj novih. Tako kot povsod, se tudi v tem klubu soočajo s težavami, ki so drugim uveljavljenim hokejskim klubom nekoliko prizanesene. Eden največjih problemov so nezadostna finančna sredstva, pa nepokrita ledena plošča! Za najemnine drsališča in prostorov, nastope, opremo... porabijo letno dvajset milijonov dinarjev. Eno tretjino denarja prejmejo od moščanskega TTKS, ostalo pa klubski ljubiteljski delavci in strokovnjaki zberejo od zasebnikov in delovnih organizacij.

Sredstev pa še vedno primanjkuje! Zato vsak zase in vsi skupaj vlagajo velike napore v pridobivanje potreb-

nega denarja za nadaljevanje dela kluba. Ob tem je potrebno povedati, da strokovni delavci, trenerji v klubu za svoje delo ne prejema nobenega plačila. Svoj prosti čas in strokovnost izkoriščajo za delo z mladimi povsem ljubiteljsko (kdo ve, morda pa je tu ključ za uspeh!?)

Z leve proti desni v prvi vrsti sedijo: Tomaž Surčan, Dejan Grum, Jaka Adlešič, Uroš Perhove, Grega Skubic, Toni Bulič, Blaž Emeršič, Tomaž Perhove, v drugi vrsti stojijo Grega Intihar, Miha Krebs, Dejan Vratur, Robi Đuričić, Klemen Intihar, Aleš Pfeifer, Jaka Avgustinčič, Damjan Grum, v tretji vrsti pa so Milan Štuhec, Niko Sirk, Matjaž Cerar – kapetan, Dejan Rožman, Robert Ciganečki, Mitja Zabukovec in Andrija Mlakar, člani ekip A in B reprezentance. Ob njih pa trener Janez Finžgar na desni in tehnični vodja Ivo Intihar.

Hokejska mladež pa nima ustreznih garderob niti sanitarij. Ob slabem vremenu nimajo strehe nad glavo in še bi lahko naštevali. Klub nima niti profesionalnega sekretarja, ki je, kot kaže, nujno potreben (nimajo ga s čim plačati). Ledeno ploskev dobijo zadnji odklubi, pa še njena najemnina je sila draga. Mimogrede so povedali, da bi tudi Športno društvo Vesna lahko imelo več posluha za njihovo resno in dosledno delo, ki rodi bogate sadove. Ti pa so – če odštejemo visoke uvrstitve – v neprecenljivem usmerjenem prostem času mladim; ki so praviloma dobri športniki, dobri učenci, dijaki, študentje in končno delavci.

Mladi pa vztrajajo. Oni se ne zavedajo težav, ki tarejo njihove mentorje, strokovne sodelavce, klubske funkcionarje. Srečni so, ker so jim ta šport tako vsadili v srce in kožo. Srečni so, ker so uveljavljeni v širšem družbenem prostoru, pa tudi izven naših meja. Veselijo se nastopov doma in gostovanj v tujini, kamor jih vabijo vrstniki iz Italije, Češkoslovaške, Madžarske. Spoznavajo nove kraje, življenje svojih vrstnikov, nove športne veščine. Pa še opremo jim vodstvo kluba kupi – takó, ki je doma ni!

In čisto ob koncu: O mladih hokejisti Slavije bomo gotovo še veliko slišali, pa tudi pisali. Hvala tistim, ki so moščansko mladež popeljali do odmevnih dosežkov, pa je premo. Potrebujemo pomoč in to takoj!

ANITA OGULIN

Društva in rekreativci!

Ne pozabite v svoj plan aktivnosti vključiti dve izjemno zanimivi in že tradicionalni občinski spominsko rekreativni aktivnosti:

19. marca pohod na Pugled
28. maja pohod na Janče

Pohod na Pugled organizirata občinska konferenca ZSMS in PD Špič, srečanje na Jančah pa občinska konferenca SZDL.

MALI NOGOMET

Lanski zmagovalci prevzeli vodstvo

Toplo januarsko vreme je omogočilo, da se v tem mesecu namesto predvidenih »trojk« odigra turnir v pravem malem nogometu na odprtem igrišču. Na turnirju, ki je bil 24. januarja pred OŠ II. grupe odredov, so bili doseženi naslednji rezultati:

Pionirke: 1. Solerji-Prosvetni delavec, 2. Adidas;

Cicibani: 1. Prosvetni delavec, 2. Adidas. Zmagoviti moštvi sta nastopila v postavi: pionirke: Biserka Šmigic, Gordana Bjelančević, Danijela Šutulović, Elvira Nezirovič, Sanda Bogomolec in Dijana Puhar; cicibani: Edin Budimlić, Biserka Šmigic, Sašo Šmigic, Edo Sulejmanagić, Matjaž Barič, Gordana Bjelančević in Almir Kadirić. Fužinski cicibani in pionirke so tudi v mrtvi sezoni prikazali lepo igro. Prijave za februarjski turnir bodo 5. februarja ob 17. uri na Trgu oktrobrske revolucije 7.

T. Cokan

NAMIZNI TENIS

9. memorial Adolfa Jakhla

V organizaciji NTK Vesna Zalog je potekal 9. januarja 1988 v Zalogu 9. spominski turnir Adolfa Jakhla v namiznem tenisu.

Organizatorju NTK Vesna-Zalog so se prijavili trenutno najboljši igralci-pionirji in igralke-pionirke Slovenije in to iz Merkurja Kranj, Partizana Mengeš, NTK Ilirije Ljubljana, Polikem Olimpija Ljubljana, NTK Radlje, NTK Jesenice, SD Rakek, SD Škofije, TKI Kemičar-Hrastnik, NTK Novo mesto, SD Krašnja, NTK Primex Vrtojba, NTK Piran, NTK Maribor, NTK Kajuh-Slovan, NTK Petovja Ptuj, NTK Beltinci, NTK Fužinar Ravne in domačini NTK Vesna Zalog.

Namiznoteniško tekmovalje v disciplini pionirjev-pionirk v okviru tekmovalja Adolfa Jakhla je v koledarju NTZS Slovenije visoko kotirano in je poleg prvenstva Slovenije in Jugoslavije največje tekmovalje v disciplinah pionirjev in pionirk v republiki. Številno prijavljenih igralcev je presseglo pričakovanja organizatorja

ŠPORTNA RITMIČNA GIMNASTIKA

Alenka Ružič na največjih tekmovanjih

V letu 1987 sem pogosto polnil športno stran Naše skupnosti z raznovrstnimi novicami lokalne razsežnosti, predvsem z rezultati pionirskega prvenstva Ljubljane v malem nogometu. Že nekaj časa pa ni bil predstavljen kakšen dosežek našega športnika na zvezni ali celo mednarodni ravni. Za prvo poročilo v novem koledarskem letu sem si zadal prijetno nalogo: napisati članek o Alenki Ružič, državni mladinski reprezentantki v športni ritmični gimnastiki, ki je bila pred letom dni še pionirka, v novo starostno kategorijo pa je zakoracila z velikimi uspehi.

Srečal sem jo v Novih Fužinah, ko je odhajala iz šole. Alenka je odlična učenka sedmega razreda Osnovne šole II. grupe odredov, kljub izjemnim športnim uspehom se zaveda, da mora biti pri pouku kar najbolj uspešna. Čeprav je bil tega dne pred njo še naporen trening, je bila takoj pripravljena na kratek razgovor za naš list.

Prezentanco za članice za nastop na svetovnem prvenstvu, kasneje pa še za mladinsko za nastop na evropskem prvenstvu. Morda bomo nastopili tudi na olimpijskih igrah. Potem je tu še republiško in državno prvenstvo, spomladanski in majski turnir, pokal Jugoslavije in pokal Ljubljane.

Alenka je že zanesljivo uvrščena v mladinsko reprezentanco, njena želja pa je, da bi se uvrstila še v člansko, kar si po zadnjih nastopih tudi zasluzi.

– Zakaj si se začela ukvarjati z ritmično gimnastiko?

– Pred leti so na osnovnih šolah začeli zbirati bolj gibljive deklice. Ko sem dobila poziv, sem prišla na poskusni trening, bilo mi je všeč in tako sem ostala zvesta temu športu.

Alenka trenira od prvega razreda osnovne šole dalje. Treninge ima vsak dan od 18. do 21.30, pred tekami pa dvakrat dnevno. Treningi so v telovadnici osnovne šole Karla Destovnika Kajuha v Štepanjskem naselju. Čeprav žrtvuje športu skorajda ves prosti čas, pa je v šoli odlična učenka. Pri tem ji šola pomaga na ta način, da se lahko javlja, kadar je pripravljena. Da se zaveda pomembnosti izobrazbe, se vidi tudi iz njenih načrtov za nadaljevanje šolanja: – Po končani osnovni šoli se bom vpisala na naravoslovno ali na pedagoško šolo.

Znano je, da funkcionarji športne ritmične gimnastike niso enotni. O sporih med Beogradom in Ljubljano je bilo že precej napisanega v dnevnem časopisu, prav tako o nesoglasjih med Partizanom Moste, kjer trenira Alenka in Partizanom Narodni dom. Do kratkega stika je prišlo tudi med Partizanom Moste in SD Golovec, čeprav so še pred letom dni s skupnimi močmi organizirali Pokal Ljubljane. Alenka se s tem ne obremenjuje. Na dokaj provokativno vprašanje, kaj meni o teh odnosih, je mirno odgovorila:

– Konflikti med društvi se ne poznajo na tekmovalnih izbranih selekcijah. Slišala sem že, da s Partizanom Narodni dom nismo preveč enotni, vendar me kot tekmovalko ti spori ne zanimajo. Odnosov s SD Golovec ne poznam. Pokal Ljubljane finančno podpira gimnastična zveza Ljubljane, organizacijsko pa zadnjega Partizan Moste, eno leto prej pa SD Golovec. Menim, da sta bila oba dobro organizirana, zato ne bi delala tovrstnih primerjav.

Tako je tudi prav. Alenka je vrhunska tekmovalka in spori med vodstvi društev je ne smejo obremenjevati. Vendar pa nesoglasja funkcionarjev gotovo vplivajo na slabše delovne pogoje mlajših tekmovalk, ki komaj začenejo svojo športno pot. Zato pozivam vodstva društev, naj poskušajo poiskati skupen jezik. Tako pot je predvsem v interesu razvoja športne ritmične gimnastike, saj si vsi želimo, da bi čez leta imela Alenka Ružič dostojne naslednice. Seveda pa želimo tudi Alenki še mnogo športnih uspehov, saj so najboljša leta še pred njo.

Tomaž COKAN

Alenka Ružič, rojena 27. julija 1974, med vajo programa leta 1985 (Foto: Aleš Černivec)

Njeni uspehi v športni ritmični gimnastiki so res občudovanja vredni. Na zadnjem republiškem prvenstvu je osvojila drugo mesto med mladinkami, v konkurenci pionirk je bila vsa leta prva. Na državnem prvenstvu je osvojila peto mesto v mnogoboju ter bronasti kolajni v vadbi s trakom in obročem, med pionirkami pa je osvojala tretja mesta z obročem in kolebnico. V lansk sezoni je osvojila še drugi mesta na spomladanskem turnirju v Mariboru in majskem v Zagrebu, prva je bila v prijateljskem srečanju tekmovalk Ljubljane in avstrijskega Gradca. Na mednarodnem pokalu Ljubljane, eni največjih tovrstnih prireditelj v Jugoslaviji, je v konkurenci tekmovalk iz Sovjetske zveze, Poljske, Madžarske in Jugoslavije osvojila osmo mesto v mnogoboju in tretje v vadbi s kolebnico. Na pokalu Jugoslavije, kjer so mladinke in članice tekmovalke skupaj, je bila sedma v mnogoboju.

Njen najpomembnejši nastop v lansk sezoni pa je bilo balkansko mladinsko prvenstvo v Turčiji. Osvojila je petnajsto mesto v mnogoboju, na vseh rekvizitih pa je bila rezerva za finalni nastop. Bila je edina Ljubljančanka na tem tekmovalju. Ob tem velja omeniti čuden odnos jugoslovanskih sodnic, ki so ji za njene nastope prisodile celo nižje ocene kakor tuje sodnice. Njena najboljša rekvizita, kot Alenka sama pravi, sta obroč in kolebnica.

– Kakšni nastopi te čakajo v letu 1988?

– Med zimskimi počitnicami bomo morda odpotovali v Minsk, februarja pa pride v Ljubljano ruska trenerka Svetlana iz Minska. Pri nas bo ostala približno en mesec in nam pomagala pri treningih. V marcu bo izbrino tekmovalje za državno re-

NA PRIREDITVI JARŠKIH KARATEISTOV

Veselite ob izteku leta

V mali telovadnici osnovne šole Nove Jarše, kjer imajo karateisti tamkajšnjega kluba redne treninge, so se v torek, 29. decembra 1987, spet zbrali karateisti, svojci in prijatelji karateja. Osrednji dogodek prireditve je bil vsekakor opravljanje izpitov pred mojstrom karateja Takashijem Tokuhisom, 5. dan. Člani kluba so čestitali svojem glavnemu trenerju Antonu Božiču, ki je pred tem postal mojster karateja, hkrati pa so, četudi skromno, praznovali tudi novoletne praznike.

Čeprav so najbolj zagreti že dvakrat opravljali izpite v Karate klubu Emona, so tokrat jarki karateisti že drugič organizirali opravljanje izpitov v svojem klubu. Tokrat se je k izpitu prijavilo dvaindvajset članov, od pionirjev do starejših. Izpite so opravljali po predpisnem programu za posamezne pasove, ki obsega osnovno tehniko in kato, za 6. kyu pa tudi tehnično borbo. Naj mimogrede povemo, da se

pionirji ne uče proste borbe. Izpite je naredilo dvajset karateistov, od tega dva za 6. kyu, pet za 7. kyu in trinajst (začetnikov) za 8. kyu. Dva pa izpita nista opravila.

Sledile so številne čestitke novemu mojstru karateja Antonu Božiču, ki je ob tej priložnosti med drugim dejal: »Razveseljivo je, da je malo osipa članov glede na lansko leto. To pomeni, da so bili člani lanske leto zadovoljni

s treningi. Letos so se vpisali številni pionirji in odrasli in moram reči, da so dosedanje izkušnje z njimi zelo dobre. Poleg pionirske skupine smo letos ustanovili še skupino, v kateri trenirajo najboljši pionirji in starejši. V tej skupini je možen hitrejši tempo napredovanja.

Vesel sem, da se tudi ostali veselijo mojega mojstrskega naslova. To mi daje vzpodbudo, da si bom še naprej prizadeval ter da bodo treningi potekali na strokovno še višjem nivoju. Le s takimi treningi bomo lahko vsakomur omogočili obvladovanje veščin, ob tem pa dobro psihično in fizično počutje.

V družabnem delu prireditve so organizatorji priskrbeli zakusko, ob kateri so stekli številni pogovori o uspehih in pa seveda tudi o načrtih. Iz zadnjega srečanja v starem letu so se jarki karateisti razšli veseli in z željo, da bi bilo novo leto še boljše.

P. K.

Karateisti, ki so opravljali izpite s Takashijem Tokuhisom, 5. dan in glavnim trenerjem Antonom Božičem, 1. dan.

Starejši pionirji: 1. Kus (Radlje), 2. Rebič (Ilirija), 3. Šemrov (Polikem-Olimpija), 4. Gostiša (Ilirija)

Vsi proučevani tekmovalci so prejeli iz rok organizatorja pokale in diplome.

In še to!

Namiznoteniška oda (Robi je naš!)

Med tekmovaljem je igralca Karman Sluga iz NTK Vesne Zalog napisala tudi odo (namiznoteniško), ki jo je isti dan odnesel v Hrastnik igralcu Robiju Smrekariju, (tam je namreč tekmoval na članskem prvenstvu SRS) republiški kapetan, ki se je pred tem ustavil v Zalogu.

Robi zmago za zmago niza, le redko ga daje kakšna kriza, tudi na treningu mu ni para, s pokali nabita je njegova omara. Zadnje čase je začel tudi rasti in se v ljubezni pasti! Na piko vzel je Barbaro zalo, ki mu že čisto zmešala je glavo. A vseeno je ostal the best ping pongist, to lahko vidiš, če z njim igraš.

Robi je zasedel v Hrastniku 3. mesto, kar je za mladince odlično. Čestitke vseh Založnikov!

SVANK